

Samenwerken met Dick

Ik heb vele jaren met Dick samengewerkt. Niet op wetenschappelijk gebied, maar bij verschillende facetten van onderwijs. Over deze samenwerking wilde ik iets vertellen.

Lesgeven

De laatste jaren hebben Dick en ik college gegeven in de opleiding Medische Informatica. Dat is een opleiding die half uit medische vakken bestaat, en half uit informatica vakken, waaronder theoretische vakken als wiskunde en logica. Mijn colleges zijn altijd al interactief, maar toen ik samen met Dick college gingen geven heeft hij een radicale vernieuwing voorgesteld: geen college. Zijn ideale vorm was: je legt iets uit, dan gaan de studenten er meteen mee oefenen., vervolgens leg je weer wat uit, en weer oefenen. Dat is dus een volledige integratie van college en werkgroep. Ik durfde het niet aan, en het eerste jaar was bij mij college en hoorcollege nog te duidelijk gescheiden. Maar toen ik Dick een paar keer op zijn manier had zien lesgeven, heb ik dat over genomen en werd het voor beiden de standaardvorm.

Tentamen

Als tentamenvragen ben ik geneigd om vragen op te geven waarvan ik denk dat iedereen die de stof bestudeerd heeft ze kan maken. Dat heeft tot gevolg dat er naast de statisch normale verdeling van cijfers een cluster 10-en en 9's als uitslag komt. De echt goede studenten hebben een makkie, ze vinden geen uitdaging in het tentamen. Maar iets weerhield me ervan om een vraag te stellen waarvan ik denk dat 90% hem niet kan (inderdaad, dat mocht niet mijn didactiek opleiding). Als je er een echt moeilijke opgave bij doet, dan daalt het gemiddelde flink, en studenten zullen zakken omdat ze iets niet kunnen waarvan ik het idee heb dat ze dat niet hoeven te kunnen. Dick gaf me de oplossing. Maak een echt moeilijk onderdeel van een opgave, maar geef er weinig punten voor. De goeden kunnen zich dan onderscheiden zonder dat het gemiddelde erg gedrukt wordt. De beloning in punten voor een opgave hoeft niet evenredig te zijn met de moeilijkheidsgraad of de bewerkelijkheid.

Bestuur

Bestuurlijk heb ik ook vele jaren met Dick samengewerkt. Het begon toen ik na zo'n 15 jaar de opleidingscommissie Informatica moest verlaten. Wat er gebeurde was dat de invloed van de voorzitter, Peter, opraakte, er overkwamen ons onverteerbare zaken, en de hele commissie trad af. Ikzelf kwam toen in de opleidingscommissie kunstmatige intelligentie. Dick, mathematisch logicus en zittend in de opleidingscommissie wiskunde, werd gebombardeerd tot deskundige op het gebied van de opleiding informatica en hij kwam in de opleidingscommissie informatica. Niet alleen dat, maar hij werd ook nog voorzitter (hij was de enige daar met voldoende strepen). Dat was natuurlijk een merkwaardige ontwikkeling. Wij gingen er op onze eigen manier mee om.

Achter de schermen vroeg Dick me vaak wat hij ergens van moest vinden, en dan zocht ik in mijn archief op wat de achtergronden waren, en maakten we een plan. Anderzijds, ik zat in de opleidingscommissie kunstmatige intelligentie zonder de rugdekking van een welgezinde voorzitter als Peter, en had daardoor weinig invloed. Dus als er wat op hogere niveaus wat geregeld moest worden voor de groep, dan wendde ik me tot Dick. Die regelde dan de zaak op zijn diplomatieke manier. Wijze lessen heeft hij me toen geleerd. Bijvoorbeeld: als een hogere macht van een onderwerp geen verstand heeft, dan laat je hem erbuiten, maar als die het wel heeft, dan betrek je hem erbij (ook al zou het zonder hem kunnen). In onze bijzondere samenwerking hebben we veel kunnen bedenken en regelen voor het ILLC.

Dick, bedankt voor de vele lessen en de prettige samenwerking.

Theo Janssen